

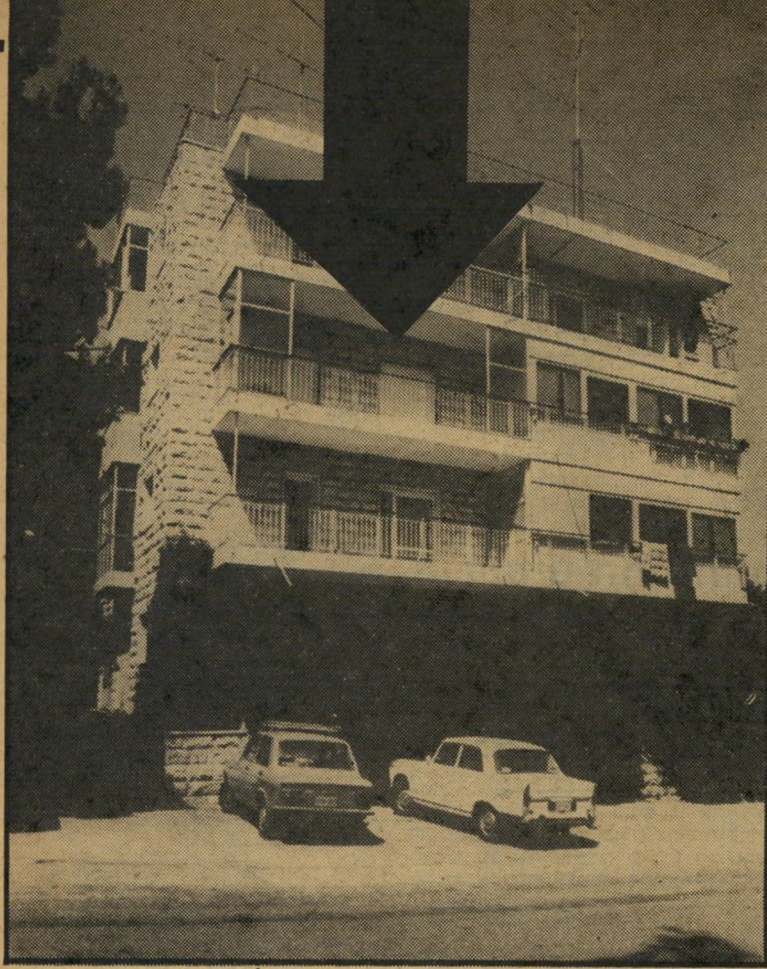
הדירה שווה כשני מיליון

היו"ר הציע 200 אלף

הממשלה קבעה מחיר של 230 אלף

מד ישיעיהו

הילקר

הדירה בירושלים: מדוע היא ניתנה ליו"ר לשעבר?

יו"ר לשעבר ישראל ישעיהו ואשתו

יושב במיונון * או נכנס ללישכתו של היושבראש הנוכחי, יצחק שמיר. ישעיהו החליט לכתוב כמה ספרים על הכנסת. הוא מסרב לומר מה בדיוק נושא הספרים או אם הוא כותב אותם בשיתוף-פעולה, כספי או אחר, עם הכנסת. בגלל שתי סיבות אלה רצה ישעיהו להישאר בדירת השרד של יושבראש הכנסת, למרות ש-כיום הוא אורח מן השורה.

כאשר עוזב פקיד-בכיר, או אפילו שר, את משרתו, נוהגים לעיתים הפקידים שעבדו במחיצתו לאסוף ביניהם כסף כדי לקנות לו שני המדינה אינה נותנת לפקיד בכיר כמו שאינה נותנת לכל פקיד אחר, שי מסויים, מלבד המגיע לו מקרנות הפיצויים והגמלאות.

אולם מתברר שכאשר עוזב יושבראש הכנסת את תפקידו, מעניקה לו המדינה שני השווה מילי יונם. כך קרה עם יושבראש הכנסת לשעבר, ישראל ישעיהו, אשר קיבל מהמדינה את דירת השרד של יושבראש הכנסת כמחיר אפסי.

פרידה קשה מדירה

תחילה קבע ישעיהו עובדות בשר טח. הוא פשוט לא פינה את הדירה. למרות שיש לו וילה פרטית משלו ברחוב חומה-ומיגדל בחולון. בשבועות הראשונים לא פנה אליו איש כדי לבקשו לפי נות את הדירה, או לפחות לשלם עבורה שכר-דירה לקופת המדינה. רק אחרי שר התעוררה בעיית מגוריו של היושבראש הנוכחי בירושלים, נערכו גישושים אצל ישעיהו בדבר הפינוי. איש לא דרש מישעיהו שכר-דירה עבור

מייד לאחר הבחירות, היה ברור לישראלי ישעיהו כי הוא יצטרך לפנות את דירת השרד של יושבראש הכנסת, ברחוב הגדוד העברי 5 בבירה. הפרידה מדירת השרד היתה קשה על ישעיהו, וזאת משני טעמים. האחד: הוא אהב דירה זו, שבה הושקע כסף רב בשיפוץ ובקניית ריהוט יקר, בתקופה שבה היה ישעיהו יושבראש. כסף שהיה כמובן כסף ציבורי, ושבא מקופת הכנסת. הסיבה השנייה: ישעיהו נשאר עדיין קשור לכנסת, למרות שאין הוא היושבראש שלה, ואפילו אינו חבר-כנסת. חברי הכנסת התשיעית רואים כימעט מדי שבוע את ישעיהו, כשהוא

* בעת שישעיהו כיהן כיושבראש הכנסת, הוא אכל רק בלישכתו, ולא במיונון, וזאת משום שהארוחות בלישכה הן עלי-חשבון תקציב האירוח.

הווילה בחולון: מדוע זקוק ישעיהו לדירה נוספת?

החודשים שבהם הוא התגורר בדירת הפאר חינם אין כסף. שכר-הדירה לדירה כזאת בירושלים הוא כיום כ-6000 ל"י לחודש. ישעיהו הודיע אז כי הוא רוצה לרכוש את הדירה, על תכולתה ועל השני פוצים שנערכו בה. מינהל-המשק הממלכתי במשרד-האוצר, שלו שייכות כל דירות-השרד של הממשלה, הסכים לכך מייד. או החל משאומתן ארוך ומייגע בין משרד-האוצר לבין יושבראש הכנסת לשעבר, ישעיהו עצמו ניהל את המשא ומתן עם הד"ר משה מאיר, מנהל היחידה במשרד-האוצר, האחראית לנושא. על פי הנהגה, כאשר מוכרת המדינה דירה, תי, הקובע את מחיר הדירה, כאשר קיימים חילוקי-דעות בין המוכר (המדינה) לבין הקונה, והקונה אינו מסכים להעריך כה של השמאי הממשלתי, מוזמן לעיתים שמאי ניטראלי, פרטי. אולם ישעיהו לא המתין עד להערכת המעריך הממשלתי. הוא קבע כי הוא מוכן לשלם סכום של

200 אקף לירות ביכר עבור דירה זו. בכך קבע ישעיהו סטנדרטים לגבי המחיר של הדירה. ברור לגמרי כי הדירה, בקומה השנייה של הבית ברחוב הגדוד העברי 5, שווה הרבה יותר. בשנת 1974, כאשר ישעיהו עוד היה יושבראש הכנסת, הוא הורה לעובדי-הכנסת לערוך בה שיפוץ כללי. בין היתר נשברו קירות פנימיים וניבנו מחדש, הוחלפו כל אינסטלציות החשמל והמים בדירה הנמצאת בבית חדש-יחסית, הוזמן שיש איטלקי, אשר נבחר אישית על-ידי הגבירת ישעיהו בחנות שיש ירושלים בבירה. ומיוחד של שיש לכיור, ושיש מיוחד לחיתוך ירקות. הדירה נצבעה ועל חלק מהקירות הודבק טפט יקר. אולם כל אלה לא הספיקו למישפחת היושבראש. הרהיטים שהיו בדירה הוצאו ממנה. הוזמן ריהוט חדש, שכלל גם שני שטיחים בערך של 90 אלף לירות, ונת- (המשך בעמוד 30)